

HLASATEL

WAHPETONU

INFORMACE PRO WAHPETONCE I DALŠÍ ZÁJEMCE LLM

ROK 2010 UPOZORŇUJE NA MNOHÁ VÝROČÍ

Náčelnictvo Ligy lesní moudrosti připomíná letos dvě významná výročí, kterým se bude věnovat aktivní program. Jsou to 150 let od narození E.T.Setona a 20. rok obnovené Ligy. Podrobnostem těchto oslav věnujeme následující stránky. Zamyslíme-li se nad programem konference o myšlenkách a díle E.T.Setona, tak zjišťujeme, že k mnoha navrhnutým tématům referátů přinesl Hlasatel Wahpetonu od samého začátku svého vycházení cenné informace. Některé z nich byly naprosto nové, takže autoři referátů mají z čeho čerpat a současně nám to přináší uspokojení, že náš kmenový občasník má širší uplatnění.

Některá další výročí z dějin vudkraftu stojí také za zmínku. Je to sté výročí volby ETS Chief Scoutem amerického skautingu, co mělo organizaci pomoci vnášet myšlenky lesní moudrosti do její praxe. I když tato spolupráce byla později ukončena, její význam nelze přehlédnout. Sto dvacet let uplynulo od setkání ETS se spisovatelem R.Kiplingem, který Setonovi radil aby místo Encyklopedie Woodcraftu napsal pro mládež zajímavé příběhy. To byl podnět k napsání knih Dva divoši a Zálesák Rolf, které patří mezi základy informací o vudkraftu.

ODKAZ ČERNÉHO VLKA – PROGRAM SLAVNOSTNÍCH AKCÍ

Milí přátelé woodcrafteri ! V tomto roce oslavíme dvacátý rok obnovené Ligy a připomeneme si 150 let od narození Černého Vlka – E.T.Setona. V rámci oslav si vás dovoluujeme pozvat na následující akce:

Slavnostní sněm Ligy lesní moudrosti

bude se konat dne 5.7. 2010 na tábořišti LLM na Kosím potoce. Sněm proběhne v rámci letního táboření Ligy.

Odkaz Černého Vlka

Zveme vás na konferenci o myšlenkách a díle E.T.Setona, která se bude konat dne 17.11.2010 v Praze. Podrobnější informace o konferenci a přihlašovací formulář najdete na [http://www.woodcraft.cz/index.php?right=mainpage&right2=zpravy &id=585&sid=](http://www.woodcraft.cz/index.php?right=mainpage&right2=zpravy&id=585&sid=) . Prosíme, přihlaste se včas, usnadníte nám tím přípravu a vlastní organizaci. Přihlášeným zašleme oficiální pozvánku a podrobné informace o místě konání a časovém rozvrhu. Děkujeme.

Sledujte, prosím, aktuální informace na www.woodcraft.cz

Smyslem konference je poskytnout příležitost obdivovatelům díla Ernesta Thompsona Setona seznámit se prostřednictvím referátů se zajímavými pohledy na známá či neznámá fakta z jeho života i díla. Mohla by být i příležitostí pro zhodnocení významu i myšlenek woodcraftu v minulosti a nyní a mohla by dát prostor pro naznačení možností do budoucna. Očekáváme, že dá prostor i pro osobní vyznání a sdělení poznatků lidí, kteří žijí woodcraftem větší část svého života. Programem konference bude sled referátů, jejichž délka by

neměla přesáhnout 15 minut. Program bude doplněn zvukovou a obrazovou projekcí dostupných materiálů a improvizovanou výstavou materiálů dle možností, které v příštích měsících prozkoumáme.

Vyzýváme tedy nadšence a myslitele, ohnivce a sběratele, badatele i další obdivovatele Černého Vlka z řad woodcrafterů, skautů, členů dalších organizací, ale také samozřejmě lidí neorganizovaných, aby nám pomohli naplnit program konference.

Okruhy témat, jichž by se mohly týkat referáty konference:

1. Zajímavá, málo známá fakta ze života E.T.Setona
2. Širší pohled na Setonovu spisovatelskou tvorbu
3. Vývoj osobnosti E.T.Setona
4. Seton v historii umění
5. E.T.Seton a jeho úloha v Progresivní éře a ve 20. století
6. E.T.Seton a jeho význam pro formování skautingu
7. Seton a jeho vliv v dalších organizacích
8. Seton a jeho úloha v ochraně přírody
9. Méně známé detaily z historie woodcraftu
10. Vliv E.T.Setona na český woodcraft
11. Vliv E.T.Setona na woodcraft dnes
12. Úloha myšlenek E.T.S. na formování woodcrafterských organizací v Anglii
13. Vliv E.T.Setona na skauting dnes
14. E.T.Seton v mém životě
15. Setonův odkaz pro 21.století
16. Setonův důmyslný návod, který jsem vyzkoušel a další...

Účast na konferenci není podmíněna přednesením referátu, těšíme se ale, že nám ji pomůžete naplnit. Zájemci o aktivní účast, zasílejte své referáty v písemné formě na e-mailovou adresu martin.kupka@volny.cz do 30. 6.10. Prosíme zájemce

aby se na konferenci přihlásili v přihlašovadle. Přihlášeným zašleme oficiální pozvánku s podrobnými údaji o konferenci.

VOLNÁ ŠKOLA PRÁCE
aneb Kořeny snah k socializaci woodcraftu
v Čechách

Volná škola práce (někdy též Volná socialistická škola práce) v Kladně byla místem, kde působili mnozí spolupracovníci M.Seiferta při tvorbě základů woodcraftu – lesní moudrosti v Čechách. Abychom lépe pochopili její vznik a činnost, je nutné se aspoň hodně stručně zmínit o hlavních proudech v české literatuře a pedagogice v období první světové války a bezprostředně po ní, v prvních letech vzniku Československé republiky.

Hrůzy války výrazně posílily antimilitarismus v mnoha oblastech společnosti, zejména pak v literatuře, především poetické (etapa nazvaná kritický realizmus, jako rozdíl k předchozí etapě romantizmu). Rozvoj průmyslu, nechuť dělnictva pracovat pro válečnou mašinerii Monarchie, šíření Marxovo názorů na vykořisťování dělnictva a zprávy o bolševické revoluci v Rusku byly katalyzátorem revolučnosti nejen dělnické třídy, ale i středních vrstev obyvatelstva. Podobně se vyvíjela situace ve školství, které bylo využíváno a zneužíváno pro snahy o zachování Monarchie. Protože (zejména) katolická církev se od těchto snah jednoznačně jasně nedistancovala byli mnozí národně uvědomělí učitelé nejen socialisticky, ale též protinábožensky naladěni. Některé cizí výchovné názory (J.J.Rousseau, L.N.Tolstoj) se také částečně přijímaly. Proto se již na přelomu 19. a 20. století začali v Čechách formovat různé učitelské proudy, zdůrazňující nutnost školské reformy. Po roce 1918 řada učitelů očekávala podstatné změny v systému školství, a když nebyly dostatečně rychle zaváděny, tak se mnozí učitelé ještě více poddávali myšlence revolučnosti k jejich prosazení.

Z hlediska čistě pedagogického jedním z prvních průkopníků nových forem výchovy byl učitel František Bakule (1877-1957). Již od prvních roků své pedagogické dráhy na vícero školách experimentoval s různými, v té době těžce chápanými způsoby výuky. Jeho hlavní metodou bylo „rozvíjet schopnosti člověka přirozenými cestami“. Ustanovoval žákovské samosprávy, spolu se žáky vydával školní časopis. Postupně se neřídil školskými osnovami a nedodržoval rozvrh hodin. Učil děti různým rukodělným pracím a až poté je učil číst, psát a počítat. Tento experiment byl zajímavý tím, že osvojení si základních školních znalostí bylo podstatně kratší, než při klasických metodách výuky. Těmito postupy se samozřejmě dostával do sporů jak s kolegy učiteli, tak i se školní inspekcí.

V roce 1913 založil pražský chirurg MUDr. Rudolf Jedlička (1862-1920) Ústav pro tělesně postižené děti. V jeho blízkosti bylo Armádní rehabilitační centrum pro léčbu psychického traumatu vojáků. Profesor Jedlička tam předával své zkušenosti, zejména po vypuknutí války. V Centru úspěšně působil také učitel František Bakule. V tom čase byl již znám jako reformní pedagog, s novými přístupy při výchově a vzdělávání tělesně postižených dětí i dospělých. R. Jedlička ho přijal na svůj ústav, jako prvního ředitele. Bakuleho hlavní metodou bylo podněcování fantazie k volnému tvoření a bedlivé pozorování okolního světa, pátrání po příčinách jeho stavu. Později se opět snažil zavést tzv. volnou kázeň i obrodné vzdělávání (s nejistými mantinely, na úkor základní výuky) a komplexní rozvoj různých dovedností, aby si tělesně postižený našel pracovní zapojení do společnosti podle svého výběru. Volná kázeň přerostla v anarchismus, podobně tomu bylo při volbě obrodného vzdělávání samotnými žáky, co Bakule často nezvládal. Rozpory se širším vedením ústavu jej přiměly v roce 1919 k odchodu a založení vlastního Ústavu

výchovy životem a prací, více známého pod názvem Bakulův ústav. Jeho různé nové metody výchovy mládeže byly v konečném výsledku většinou bezúspěšné. Chaotická výuka, nepřipravenost dětí při volbě zaměstnání byly z mnoha odborných a řídicích míst státní správy tvrdě kritizovány, takže ústav nebyl státem podporován a živořil z finančních darů. V ústavě zůstala jen hudební výchova na podkladě dobrovolnosti. V tomto směru dosáhl F.Bakule pozoruhodné úspěchy a jeho pěvecký sbor – Bakulovy děti se proslavil i v zahraničí. V roce 1933 se Bakule pro nemoc vzdal vedení ústavu, co bylo začátkem jeho konce v r.1937. Druhým významným místem pokusů reformy školství byla Volná škola práce v Kladně. Její vznik inicioval František Náprstek, učitel na tamější státní základní škole, za účinné spolupráce s berounskými učiteli, zejména s Prokopem Koudelou a Františkem Kupkou. Převážně dělnické Kladno bylo již od prvopočátků Československé republiky značně socialisticky naladěné. Sociálně-demokratická strana měla v městském zastupitelstvu jasnou převahu (36:20)., v něm působil i odborářský předák Antonín Zápotocký), takže schválení návrhu na zřízení školy již koncem roku 1918 bylo v zastupitelstvu snadné. Škola měla vycházet z 3 hlavních zásad: a) Realizace základních myšlenek reformy školství b) Zlepšení postavení učitelů c) Vlastní ideový program. Dále se požadovaly samospráva žáků a zrušení tělesných trestů. Je zřejmé, že navrhované reformy byly částečně obměnou metod F.Bakuleho. Ačkoliv ministrem školství byl soc.demokrat Gustav Habrman, který již koncem roku 1918 přijel do Kladna na diskuzi o zřízení školy a slíbil podporu, tak předložený návrh byl přímo jeho rezortem zamítnut. Jedním ze zásadních nedostatků v návrhu bylo to, že učitelský sbor školy měl vzniknout na báze dobrovolnosti, co kritizovali především učitelé státních škol, od kterých se vyžadovalo příslušné vzdělání. Učitelské zkoušky pro obecní školy měl pouze navrhovaný ředitel Č.Janout a

z učitelů František Kupka (Jánoš). Pomocným učitelem byl jmenován Prokop Koudela (Jánošík) a další potřebnou výpomoc poskytli berounští učitelé, např. Ferdinand Krch. V letech 1923-1928 na škole vyučoval levicově, ale i literárně a osvětově veřejně hodně činný učitel Jan Host'án (1898-1982).

F.Kupka i P.Koudela byli nejbližšími spolupracovníky Miloše Seiferta v prvopočátcích zavádění woodcraftu v Čechách. F.Kupka byl v roce 1923 místonáčelníkem Zálesácké ligy a odpovědným redaktorem Vatry. P.Koudela byl tajemníkem Ligy. Od 18.10.1924 byl náčelníkem Ligy Prokop Koudela, v dubnu 1925 ho ve vedení vystřídal opět František Kupka. V roce 1926 byl náčelníkem Ligy zase P.Koudela, ale zakrátko z vedení odstupuje, z Ligy odchází a zakládá ISAW (viz dále).

O příčinách těchto změn se můžeme pouze domnívat, že vyplynuly z rozporů s M.Seifertem, který odmítal krajní socializaci vudkraftu a jasný odklon od Setonova pojetí woodcraftu. Proto Seifert v roce 1924 odchází z Ligy lesní moudrosti (ještě se používal i název Zálesácká liga československá) a v roce 1925 zakládá Ligu pro výchovu přírodou – Moudrost lesa. Obě příbuzná sdružení se v roce 1928 spojila pod názvem Liga Čsl. Woodcraftu (viz přesné znění stanoviska M.Seiferta ve Vatře roč.VII/1, zestručněné v Hlasateli W. č.28, str. 32).

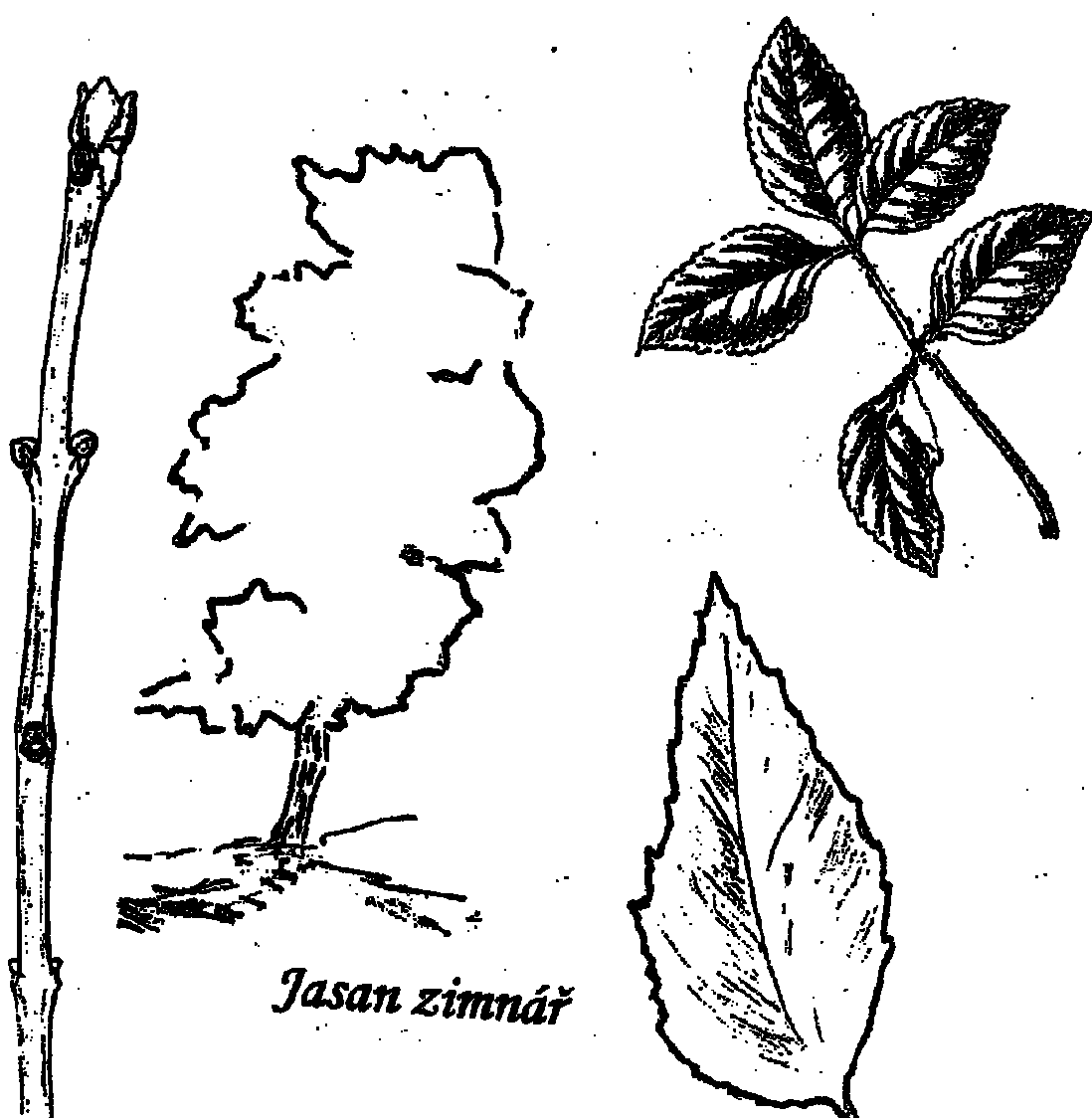
Když škola nebyla ministerstvem uznaná ani jako škola soukromá, tak potřebovala neúředního zřizovatele. Stal se jím v roce 1921 >Spolek pro volnou školu práce v Kladně< a finančně jí zabezpečovali členové spolku. Dalším zdrojem financí měla být školní zahrada, dodávající ovoce, zeleninu a květiny pro vlastní prodejnu, nazvanou Flora. V takto založené škole se učitelský sbor rozhodl pro další reformu výuky – byla zrušena klasifikace žáků, o dalším postupu do vyšších tříd rozhodoval učitelský sbor. Naprostá a zásadní odlišnost Školy práce od veřejných, státem zřizovaných škol

vyvolala častější inspekci. Hlavní výtky se týkaly chaotického programu vyučování, chybějících záznamů o průběhu vyučování formou třídních knih, nepřipravenosti žáků k přechodu na státní měšťanské školy. Zemská školní inspekce proto podala návrh na její zrušení, který nabyl platnosti v roce 1933.

Prameny: Google.cz

Wikipedie.cz

J.Franěk: Volná socialistická škola práce v Kladně
(Bakalářská diplomová práce., Masarykova univ., Brno 2007)

ISAW – Mezinárodní socialistická asociace woodcrafterů

O snahách Prokopa Koudely směřujících k socializaci vudkraftu, soustředěných do příručky *>Cesta socialistické lesní moudrosti<* pojednává Hlasatel č.29. Když se P.Koudelovi nepodařilo ani po rozchodu s M.Seifertem prosadit myšlenku socialistického woodcraftu, tak v roce 1926 z LLM odchází a zakládá Mezinárodní (Internacionální) socialistickou asociaci (sdružení) woodcrafterů – ISAW. Její akceschopnost se mu již nepodařilo uskutečnit., v dubnu 1927 umírá na tuberkulózu. V jeho díle chtěli pokračovat „Přátelé Prokopa Koudely“, pod vedením F.Kupky. Ve svém programovém prohlášení, adresovaným mladým dělníkům a intelektuálům se ISAW představil základní ideou: „Chceme se naučit žít, osvobodit dělníka z pocitu věcí, materiálu, který z pracujících dělá kapitalismus a probudit v nich vědomí člověka... aplikovat metodu dialektického materialismu na otázky vedení života“. V praxi však přebírali základní výchovné prvky skautingu a vudkraftu, pořádali výlety do přírody, tábořili, propagovali tělesnou zdatnost. Příroda jim byla pouze prostředím vhodným k rekreaci a ne hlavním výchovným činitelem. Proto zdůrazňovali: „Nežijeme v lesích, ale ve městech a továrnách a máme raději svůj výtvar –civilisaci-, než svého stvořitele – přírodu. Táborák je krásný, ale parní radiátor je krásný neméně. Nestačí nám jenom woodcraft, budeme provozovat i machincraft, moudrost lesa rozšiřujeme o moudrost strojů“. Zásadně odmítli Setonův výchovný ideál – Indiána a vše, co s ním souviselo označili za indiánskou mystiku. Ve skutečnosti se však věnovali hlavně přednáškám a besedám o marxizmu a leninizmu. Propagátorem myšlenek ISAWu byl časopis *Slunce*, s podtitulem *List socialistického woodcraftu.*, namísto veřejnosti málo říkajícího ISAW, isawáci, se raději

označovali jako „Junáci přírody a práce“. Program ISAWu a jeho internacionalizace nenašly v cizině dostatečné uznání a podporu. Ačkoliv myšlenka „evropského vudkraftu“ byla propagována již na začátku dvacátých let minulého století J.Hargraveem (Kibo Kift), L.A.Paulem (Woodcraft Folk, se symbolem slunce a smrku, symbol ISAW Slunce) a měla své příznivce i v řadách českých vudkrafterů (M.Seifert, J.Šimsa, M.Vavrda) tak snahy českého vedení ISAWu o internacionalizaci vudkraftu nenašly v zahraničí výraznou podporu. Pro pravidelné vydávání časopisu *Slunce* chyběly finance, po vydání tří čísel v průběhu čtyř let časopis v roce 1934 zanikl. Ideologicky se členové ISAW již dříve rozštěpili do dvou skupin. Jedna více prosazovala spolupráci s komunisty, druhá byla méně revoluční, jejím cílem bylo „vytvořit nejprve společnost s novými lidskými vlastnostmi a pak uskutečnit revoluci“. Odhaduje se, že ISAW měla v období svého největšího rozmachu kolem 150 – 200 členů.

Pokud známo, existují o ISAWu dva podstatné literární údaje. J.Heroldová (Dějiny a současnost, roč.5/1963, čís. 11-12) píše o činnosti ISAWu poměrně nadšeně (přednášky univerzitního profesora, velká návštěvnost, bohatá diskuze, zavádění nového vědního oboru – biotiky (resp. biotechniky). Spisovatel J.Schwarz-Červinka (Trpělivě obnošené tělo, Praha 2003, str.41) je ve svém hodnocení střízlivější: ... společensky jsem se vyžíval, jak praví poněkud pitomá fráze, ve spolku či sdružení, které se jmenovalo ISAW, což byla česká odnož hnutí Woodcraft, u nás známého jako Liga Lesní Moudrosti. Byli jsme něco jak socialističtí, tak trochu ekologičtí skauti. Pořádali jsme besedy na nejrůznější témata, kde jsem přispíval četbou nebo recitací a o víkendech jsme jezdili do přírody a nepřestávali debatovat ...

Migisi

LIGA ČESKOSLOVENSKÝCH WODCRAFTERŮ 1945 - 1948

Po roztržení Československa a jeho okupaci v r.1939 byla na půdě Čech a Moravy ustavena „Liga českých woodcrafterů“, která byla 24.1.1944 úředním výnosem rozpuštěna.

- 22.5.1945 oznamuje Liga československých woodcrafterů obnovení své činnosti a 21.8. předává Ředitelství národní bezpečnosti přehled o činnosti Ligy do jejího rozpuštění.

- 30.9.1945 *Sjezd a valná hromada LČSW Praha, Štefánikův dům; viz Hlasatel LČSW, ročník 1945-46, str. 12, zápis v kronice kmene Šelem na str.62-63, členové náčelnictva – Hlasatel str.88.*

- 18.6.1946 *Obnovení činnosti LČSW bylo povoleno Ministerstvem vnitra.*

- 1.-3.11.1946 *Sjezd a sněm LČSW. Samostatná zpráva, náčelnictvo, viz zvláštní přílohu Hlasatele, str. I-XIV.*

- 22.-23.3.1947 *Sjezd a valná hromada, členové náčelnictva, viz Hlasatel 1946-47 str.143.*

- 11.3.1948 *na pokyn ÚAV NF ustaven Akční výbor při LČSW, viz Hlasatel 1947-48 str.119.*

-11.4.1948 *Valná hromada.YMCA, Praha II. Na Poříčí 12, viz Hlasatel 1947-48 str.120 a Oběžník LČSW z 25.5.1948.*

Bezprostředně po skončení války a osvobození Československé republiky bylo už 22.5.1945 rozhodnuto obnovit činnost Ligy československých woodcrafterů. Přípravným vedením byli pověřeni Jaromír Wolf/Vlk ve funkci předsedy a Zdeněk Pouba/ Slunko, jako jednatele.

Na 30.9.1945 byla do Prahy svolaná valná hromada spolku. Účastnilo se jí 42 členů. Předváleční členové Ligy oproštěni od ideologických sporů z let 1932 36, zvolili náčelnictvo v

tomto složení: Náčelník- Viliam Valovič/Manoki, místonáčelník-

František Chudáček/ Ink, jednatel (hlasatel)- Jiří Novák/ Mýval, jednatel pro Slovensko- Arpád Javor/Sagaweesi, redakcí časopisu HLASATEL byl pověřen Míla Vavrda/Minehava, od září 1946 Jiří Gojda/Kim.

Hlavní tíha vedení organizace náčelnictvem spočinula na pražských vudkrafterech Inkovi a Mývalovi, protože funkce náčelníka byla více ideová než organizační. Manoki, aktivní účastník Slovenského národního povstání se stal revizním lékařem Slovenského úřadu válečných poškozců a s „pražským“ náčelnictvem Ligy spolupracoval jen v nejnaléhavějších záležitostech. Náčelnictvo se zabývalo snahami ústředních orgánů vlády a některých politických stran směrnicemi k vytvoření jednotné zastřešující organizace mládeže. Podrobnosti k těmto tezím jsou v závěru článku.¹⁾

Ve dnech 1.-3. 11.1946 se konala valná hromada a sněm za účasti 44 členů LČSW. Činnost odstupujícího náčelnictva byla kladně hodnocena. Z voleb vzešlo toto náčelnictvo LČSW: Viliam Valovič/Manoki -náčelník., Jiří Novák/Mýval <Hukwim - místonáčelník., Jan Niebauer/Wo- jednatel., Felix Dvořák/Wajikani – ohnivec., Jason Schützner/Džejsn – pokladník a hospodář. Další členové výboru : Arpad Javor/Sagaweesi., František Chudáček/Ink., Zdeněk Pouba/ Slunko< Hehun., Milouš Stárek/Pirát<Mahykan., Ctirad Švehka/ Bobr., Miloslav Vavrda/Minehava.

Sněm LČSW udělil 2.11.1946 (Hlasatel str. XIII) :

Za záslužnou práci pro Ligu, bdělost a strážení vudkrafterského hnutí
Řád Svantovítova kohouta Viliam Valovič/Manoki, Miloslav Vavrda/ Minehava.

Řád bisona Ludovít Klibáni/Wapiton, Milouš Stárek/Pirát<Mahykan Bedřich Vaněk/Fu<Ekedan, Ludmila Vaňková/Ducha, Miloslav Vavrda / Minehava, Jaromír Wolf/Vlk.

Jednání předsednictva a výboru připravilo- navrhlo co nejdříve řešit, mnohé i velkorysé, těžko splnitelné záležitosti ²⁾.

22.-23.3. 1947 se konala valná hromada a sněm LČSW za účasti 30 členů. Manoki a Mýval požádali o uvolnění z funkcí v náčelnictvu, s ohledem na pracovní a studijní povinnosti. Sněm poděkoval Manokimu za odvedenou práci při obnovení činnosti LČSW a udělil mu čestnou hodnost starosta Ligy. Mývalovi vyslovil zvláštní uznání a dík za vedení širokého rozsahu ligových záležitostí, agendy nejen vlastní, ale i jiných funkcionářů.

Zvoleno náčelnictvo: Náčelník- Ludovít Klibáni/Wapiton, místonáčelník- Miloslav Vavrda/Minehava, jednatelé- Zdeněk Teichman/Atahualpa, Josef Paukert/Medvěd a Emil Vogl/Vučíček, ohnivec- Felix Dvořák/Wajikani, archivář Retka/Segwun, knihovník- Jiří Tilšer/Tarka. Náčelníkovo poselství uvedeno na konci článku³⁾.

Důležitým rozhodnutím sněmu bylo uspořádat letní instruktorský tábor (Čotokvu) pro přípravu kmenových náčelníků.

Kmeny LČSW 1945 – 1948 a zprávy o jejich činnosti

KMEN

Černého havrana Praha-Smíchov 10/1946,
M.Zahradník/Havran

Hlasatel 1946-47 str.40, 122, 176

Dakota Červený Kostelec 7/1945,
Bedřich Vaněk/ Fu-Man-Chu < Ekedan

Hlasatel 1945-6 str.27, 47, 63 1946-7 str.61, 101 1947-8 s.107

Delawarů Chválenice 1931, 1943, J.Fremr/Uncas
Hlasatel 1945-46 str.16, 28, 47., 1946-47 str. 130, 155

Hledači pravdy Tábor 1945
Ladislav Vodák/Letící Sokol

Hlasatel 1945-46 str. 47,86, 103., 1946-47 str.60, 63, 133, 141
1947-48 str. 37, 38, 69,100

Jiříček Brno 5/1947,
Anežka Svobodová/ Inonoš

Hlasatel 1946-47 str. 184., 1947-48 str. 16, 107

Liščí Praha-Pankrác 1944, Miloš Kužvart

Hlasatel 1945-46 str.16, 29, 47, 91., 1946-47 str. 13, 23, 33,46,
127, 142, ,155, 191

Ojibway Bratislava 12/1945,
Jiří Pacl /Wayeeses < Migisi

Hlasatel 1945-46 str. 62, 63, 84., 1947-48 str.15, 56,

Ohně Brno 1946, Ant.Prokeš/Lesan

Hlasatel 1945-46 str.102., 1946-47 str. 62, 177., 1947-48
str. 56, 63, 68, 107

Omaha Plzeň 1945, Jiří Zavoral

Hlasatel 1945-46, str.28, 4, 85., 1946-47 str. 41, 107

Přírody Brno 10/1946, L.Kolář/Jasan

Hlasatel 1946-47 str. 40, 64, 120 1947-48 str. 43, 107

Pražských woodcrafterů (Wahpeton) (1936) 1941
Praha Jaromír Wolf/Vlk

Hlasatel 1946-46 str. 43, 47, 63, 85 1946-47 str. 165, 184

Sisseton Praha 1945/ .....

Hlasatel 1945-46 str.85, 1947-48 str. 81

Šelem Praha 1943 Ivan Novák/Jezevec

Hlasatel 1945-46 str.16, 45, 85 1946-47 str. 35, 108, 199
Hlasatel 1947-48 str. 13, 107

Venedov Žilina 1946 Štefan Borovský/Lancík
Hlasatel 1946-47 str.42, 79

Wahpekute Praha 1943 Josef Paukert/Medvěd

Hlasatel 1945-46 str.16,34,45,47,85., 1946-47 str. 16.105,122

Výbor pro pocty oznamuje schválená a registrovaná orlí péra členů LČSW v Hlasateli 1945-46 na str. 64, 87., 1946-47 na str. 38, 39., 1947-48 na str. 89.

Ligové tábory

14.7. – 1.8. 1945 **Štířín** (Ink, Pitter)

7.7.- 17.7. 1946 **Stvořidla** (Sagaweesi, Wapiton) Hlasatel, str.39

6.7.- 20.7. 1947 **Hučivá Desná**, Čotokva (Beejeegash, Wapiton)

Hlasatel, str. 181

26.12.47- **Klínovky**, státní kurs zimního táboření (Mýval<

4.1.1948

Hukwim

Krátce po uchopení moci komunisty v únoru 1948, se plně rozvinuly snahy o zavedení kontroly nad všemi složkami společnosti. Po vzoru Revolučních závodních výborů a Akčních výborů Národní fronty byly všechny zájmové organizace vyzvány k ustanovení akčních výborů, které obvykle vedli členové Komunistické strany, a ty byly odpovědné za „očistu od reakčních živlů“. Společenská organizace která tak nepostupovala, riskovala, že její vedení úplně ovládnou komunisté aby pak provedli „důkladnou očistu“. Tento postup neminul ani LLM. Na 11. 3.1948 byla svolána porada zástupců kmenů. Do čela Akčního výboru byli jmenováni Ladislav Váňa a Miloslav Vavrda, který se stal i náčelníkem LČSW, jednatelem se stal Zdeněk Teichman. V Hlasateli byl uveřejněn 14.3.1948 článek M.Vavrdu informující o současné situaci v LČSW.⁴⁾ M. Vavrda v podstatě postupoval umírněně a souhlasil s rozumným postupem, aby ve vedení Ligy nebyli lidé, které by komunisté jednoznačně mohli označit za nepřátele socialismu, čím by dostali záminku k ocejchování akčního výboru i celé

organizace protistátním revizionizmem a jejich nahrazení členy-komunisty, podle svého vlastního výběru. Podrobnosti jsou v závěru článku. Ze složení akčního výboru je zřejmé, že převahu v něm měli předváleční socialisté, a bývalí i současní komunisté.⁵⁾

Náčelnictvo a akční výbor svolali na 11. 4. 1948 řádnou valnou hromadu LČSW. Zprávy činovníků byly přijaty, odstupujícímu výboru bylo uděleno absolutorium. Bylo zvoleno náčelnictvo: V.Valovič-starosta, M.Vavrda-náčelník., Z.Teichman - místonáčelník., L.Matějka-jednatel., J.Novák-II. jednatel., M.Stárek, - hospodář., V. Šilhanová-účetní. Hlavními body byla zpráva o započatých jednáních se SČM a debata, jak dál postupovat. Zásadní shody nebylo sice dosaženo, ale rozhodnuto bylo pokračovat v jednání se svazem mládeže o podmínkách pro činnost vudkrafterů v rámci jednotné organizace. Informace o výsledku jednání byla podána oběžníkem z 25.5.1948⁶⁾.

Doporučená jednání jednotlivých organizací mládeže s SČM byla pouze taktickou záminkou pro získání času. Jakmile komunisté ovládli veškeré dění, tak r.1949 zrušili všechny organizace mládeže a uzákonili jedinou organizaci- SČM-Svaz české a SSM-slovenské mládeže, LČSW zanikla. Obdobně tělovýchovné jednoty Sokola, pobočky KČT (Klubu českých turistů) a KSTL (Klubu slovenských turistů a lyžařů)i všechny sportovní svazy byly včleněny do Jednotné tělovýchovné organizace ČSTV.

1) Stanovisko LČSW ke snahám o vytvoření jednotné organizace mládeže je obsahem Manokiho článku >Junáctvo predovšetkým< v Hlasatel 1945-46 na str.5-10.

..O splnutí spolků by se zásadně mohlo rokovať pouze za situace, kdyby splynuvší spolky >Junák< a >Liga čs.woodcrafterů< měly

název >Junák – ústředí skautské a woodcrafterské výchovy. Toto je úplně odůvodněné programem, prací a zásluhami spolků. Přitom je samozřejmostí, že o zásadních skautských věcech by rozhodovali pouze skautští pracovníci, o zásadních otázkách vudkraftu jen Velká rada Vudkraftu, složená výhradně z vudkrafterů. O splnutí může zásadně rozhodnout pouze valná hromada...

Ke spolupráci se stavíme rozhodně kladně.

Ke spolupráci se Svazem české resp. slovenské mládeže uvádíme následující :

Liga čs.vudkrafterů je rozhodně proti fašistické praxi, která postavila „čínskou zeď“ mezi slovenskou a českou mládeží...Jsme za vytvoření jednotné organizace československé mládeže...Díváme-li se na program ČSM a SSM je jasné: Když budeme mít jistotu, že sdružené organizace umožní přirozený vývoj vudkraftu i vudkrafterů, nebudou překážky abychom nesplynuli. Předběžně musíme vyčkat na další vývoj situace, že zárukou nebudou krásné řeči, ale skutky, potažmo osobnosti a charaktery.

Závěrem nutno zdůraznit tu skutečnost, že SČM resp. SSM nepostavil jasný program, jasný vzor. Fakticky nemají jasný obsah a cíl. Cílem nemůže být jen teze: všechna mládež pospolu. Jde o to, co a jak dělat a v tomto směru nemá SČM a SSM jasno. Za současného stavu se nemůžeme poctivě rozhodnout pro tu neb onu organizaci, tím méně přijmout program, který ještě nepoznáme...

²⁾Získat/odkoupit literaturu po zesnulém M.Seifertovi., založit dotační/družstevní fondy za účelem získání stálých tábořišť a chat., vytvořit ústřední fond vudcrafterské literatury. , zapsat družstvo LES do registru vydavatelů., požádat kmeny, aby nevydávaly časopisy formátu a náplně Hlasatele, aby spolupracovali s jeho redakcí na zvýšení úrovně i rozsahu Hlasatele., rokovat s nakladatelstvím B.Z.Nekovařík o vydávání nových i reedici starších spisů E.T.S., předběžně ponechat stávající instrukce >Kmenové zřízení a táborový řád< v platnosti., připravovat nové stanovy LLM.

³⁾Náčelníkovo poselství:Jsem pro práci. Nečekejte ode mne slavnostní projev. Zdůrazňuji důležitost československého vudkraftu, poměrů mezi Čechy a Slováky. Radostně konstatuji, že zájmy českých i slovenských bratrů jsou tytéž a že není výhrad slovenských vudkrafterů vůči českým, ani naopak.

4) V Hlasateli vyšel článek M.Vavrdy ze 14.3.1948. „Je přerodu doba“. Dnes jsme svědky počínajícího velkého přerodu světa. Chápeme, že i my, ač počtem nepatrní, stojíme „před svou historickou úlohou“. Musíme mládeži přinést bez vyčkávání to nejlepší co máme. Můžeme jí dát woodcraft. Vidím v tom budoucnost a jakoby věčnost myšlenek, jež nám odkázal Seton a jež zapálil v duši naší mládeže před lety Miloš Seifert s jinými průkopníky čistého lidství. Rozhodme tyto myšlenky, jako se semeno roznáší do světa. Staňte se apoštoli a hlasateli těchto myšlenek! ...Utvrzuje nás v tom i práce lidí, kteří před časem opustili Ligu, aby zažehli ohně na jiném úseku pracovním: K.Bukovanský, A.Bukovanská, J.Kolář, F.Krch, prof.Vlk, P.Pitter, J.Šimsa, J.Wolf a P.Koudela. (Pozn. J.P..opustili Ligu povětšinou pro neshody s M.Seifertem i novým náčelnictvem zvoleným na Valných hromadách v r.1932 1933).

5) Na pokyn ÚAV NF (Ústředního akčního výboru Národní fronty) se vytvořil 11.března 1948 při Lize čs. woodcrafterů akční výbor, jehož členové jsou: L.Váňa (předseda), M.Vavrda (náčelník LLM), J.Novák, K.Bukovanský, M.Šimsová, L.Pecha, J.Pacl.

(Pozn. Poměr „socializujících“ bývalých členů Ligy k ostatním byl 4:3, co jasně ukazovalo další směřování. J.Novák byl potřebný jako tehdejší zkušený jednatel Ligy, L.Pecha byl zástupcem moravských kmenů, J.Pacl slovenských).

6) Vedení SČM stanovilo podmínky pro zapojení LČSW do jednotné organizace mládeže: Dosavadní název spolku bude zrušen., při místních skupinách SČM budou zřízeny woodcrafterské kluby., ústřední výbor Ligy bude změněn na ústřední komisi, její členy bude schvalovat ústřední výbor SČM., veškeré oběžníky, časopis, pokyny pro w. kluby budou zasílány prostřednictvím ústředního sekretariátu SČM., odznak w. může být nošen pouze vedle odznaku SČM., na kroji w. bude plátěný odznak SČM., členem w. klubu se může stát jen člen ČSM., každý člen w. klubu platí členské do SČM, kluby si ještě mohou stanovit další vlastní dobrovolné příspěvky; dary a subvence mohou být poskytovány jen prostřednictvím svazu mládeže., klub woocrafterů může před úřady zastupovat výlučně místní skupina SČM., současní členové Ligy starší 28 let se stanou zakládajícími členy SČM.

Hukwim / Migisi

Povídání o pampeliškách

Zahradník pražské Botanické zahrady Václav Větvička napsal půvabné a přitom i poučné povídání o kytíčkách >Herbář pod polštář< . Žádné sušené rostliny, ale kratoučké vyprávění, které má své zvláštní kouzlo, když si každý večer chcete něco krátkého a přitom pěkného přečíst, na „dobrou noc“. Rozpomenuť jsem se na jiné povídání, také hodně o kytíčkách, a to je kniha od E. T. Setona >Z lesní říše<. E. T. Seton píše jako romantik a ochranář (ovšem důkladně obeznámený s přírodou), kniha je výbornou pomůckou pro vzbuzení zájmu o přírodu, zejména u dětí, formou pohádek. Větvičkova kniha je pro ty, kteří již přešli z říše pohádek do reality současnosti, ale přitom má také svůj půvab a přináší i poučení. Za přečtení stojí obě knihy. Podle jedné budete vnoučatům vykládat pohádku, druhá vás pobaví a přitom ukáže, že i taková běžná pampeliška stojí za povšimnutí.

Zlatovlasé děvče prérií

Štíhlé, pěkně urostlé bylo Děvče Prérií. Nebylo právě krásné, ale postavy bylo jemné a půvabné, na hlavě mělo husté zlaté vlasy, takže jsi je mohl zdaleka vidět. Šeptalo se, že je až do duše zamilováno do Slunce, nebo obracelo svou hlavu stále k němu, aby se mohlo naň dívat. A když ho nemohlo vidět, svěsilo smutně hlavu. Ale zdálo se, že on si toho nevšímá. Když dívka zestárla, zlatá její hlava zbělela a posléze bujně koně Matky Starosti roznesli všechny její bílé vlasy a zanechali jí starou, lysou a ošklivou. I trpěla až zemřela a Matka Starost pohřbila její tělíčko pod trávu. Někdo říká, že to byl Otec Čas jenž odvál její vlasy a Slunce pochovalo její tělo.

Podíváš-li se do zahrádky nebo na louku na jaře, jistě najdeš Děvče Prérií. Vůdce ti je ukáže, neznáš-li je. Ale, bude mu říkat

>pampeliška< a já neznám žádné květinčky, která by tolik věci povídala dětem, jež by si měly zapamatovat.

Učíš-li se francouzsky, uslyšíš, že jí říkají dent du lion (dánt dy lion), což znamená „lví zub“. Neboť její listy jsou vykrojovány ostrými zuby jako lví čelist.

Zlatožlutý květ její se prý otevírá, když vlaštovky od jihu přilétají, to jest v dubnu, a ačkoli kvete hlavně z jara, vydrží kvést ještě dlouho, když už vlaštovky odletěly. Opravdu daří se jí potud, pokud slunce na ní svítí, a vadne, když přijde studený, temný čas. Ale viděl jsem jí kvést i v listopadu. Neznám květiny, jež by to dovedla; většinou za měsíc odkvétají.

Když žlutý květ zmizí, na jeho místě objeví se nádherná koule měkkého, bílého chmýří; proto vypravuje povídka, že věkem jí zbělí vlasy. Děti věří, že tato vlnatá hlava jim poví, kolik je hodin. Držíš jí před sebou a tak jako Otec Čas, jenž vlasy její rozvěje, zafoukneš prudce svým dechem, a znova, a znova, až chmýří všechno je odváto. Je-li třeba čtyřikrát fouknout, říkají, že jsou čtyři hodiny. To však nejsou příliš dobré hodiny. Lze také závodit, kolikrát kdo potřebuje fouknout aby rozvál všechno chmýří.

Některé děti vysloví nějaké přání, pak fouknou jednou a řeknou: „letos“; po druhé „napřesrok“, po třetí „někdy“ a po čtvrté „nikdy“. Pak začnou znova a foukají tak dlouho, až nezbude žádného chmýří, aby se doveděly, kdy přání jejich se vyplní.

Utrhni nyní úbor (květ) od stonku. Shleď, že ti zůstala dlouhá, dutá trubice, jež zní jako trumpeta, když z užšího konce do ní zatroubíš. Strčíš-li prst do tenčího konce a zatlačíš, rozstěpíš trubici na dva, nebo tři kusy. Vezmi tyto do úst a zkriví se ti jako prsteny. Některé děti si je věší na uši, aby se ozdobily. Utrhni si jednu pampelišku za každý rok svého věku. Uřízni květ. Uvidíš, že se horní konec stonku dá vstrčit do

dolního a že můžeš tak udělat prsten. Udělej řetěz ze všech stonků, jež jsi nasbíral. Nyní tento řetěz hod' na nízký stromek, Zavěsí-li se hned napoprvé, tvoje přání se vyplní tento rok, Když spadne, je tvoje přání po každé odsunuto o rok později.

To asi nebude pravda, ale je to hra. Někteří velká děvčata si jí „hrají, aby se dozvěděla, kdy se vdají“.

Vykopej celou rostlinu i s kořeny (zahradník ti bude za to vděčný), vezmi si jí domů a požádej rodiče, aby z listů udělali salát. Poznáš, že je dobrý. Mnoho lidí jej jí pravidelně, buď syrový, nebo vařený jako zeleninu.

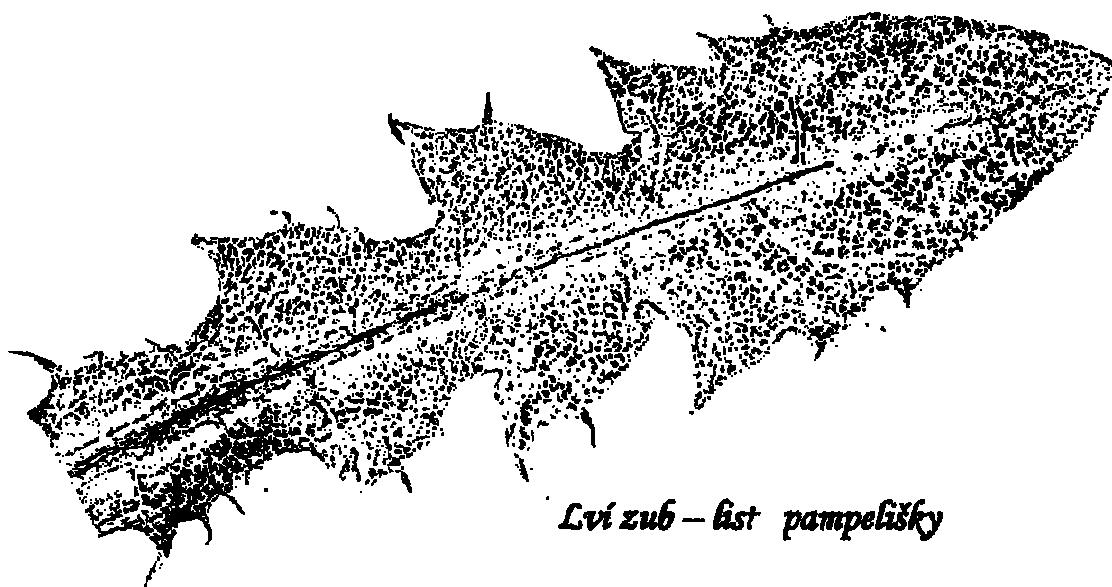
Požádej také rodiče, aby upražili kořen až zhnědne a zkřehne, pak aby ho rozemleli a použili místo kávy. Někteří lidé soudí, že je lepší než pravá káva. Určitě je zdravější, neboť je to výživná potravina a naprosto neškodná. Ale možná, že ti nebude chutnat. Třeba si budeš přitom stále myslet, že je to tělo malého Děvčete Prérii, jež zemřelo nešťastnou láskou.

Pampelišková

Myslím, že to byl Josef Zíma, který zpíval kdysi populární popěveč, „Už kvetou pampelišky, pampelišky a na lukách voní kvítí...“

Každé jaro pampelišky. Asi třicet let tomu tak ale nebylo: Každé jaro kvetly u nás smetánky, protože páni botanici si trochu s jejich jmény zažonglovali. Když už se konečně smetánky dostaly i do učebnic a na pampelišky se začalo zapomínat, vrátili se páni botanici k pampeliškám. Ta nejznámější, podle nás laiků nejrozšířenější, ta, ze které si děvčátka splétala věnečky a kluci na jejich stvoły troubili, byla přece vždycky pampeliška lékařská, *Taraxacum officinale*. Léčivá rostlina, zdroj pampeliškového medu atd.

Jenomže čert ani botanika nespí a sáhují mílovými kroky vpřed. A pánové Kirschner, Štěpánwek a Trávníček, vesměs naši špičkoví přírodovědci, mne v posledním díle českých botaniků, v akademickém >Klíči ke květeně ČR<, rozbili všechny vžitě představy. Především tu, že naše nejběžnější pampeliška je opravdu ta lékařská. Kdepak, říkají dotyční, takové jméno se vztahuje na jakési severské pampelišky, ty naše patří do skupiny sekce, již se říká Ruderalia a patří k ní mnoho druhů. Prý několik set. A botanici doslova dodávají: ...a výzkum v ČR nepokročil ještě tak daleko, aby bylo možno všechny druhy pojmenovat a určovat....". Všechno to souvisí s pokročilými znalostmi a reprodukci pampelišek, které se množí dílem generativně, pohlavně, ale některé dokonce i nepohlavně, apomikticky. Mnohotvárnost tak zdánlivě uniformní rostliny, za jakou většina z nás pampelišky považovala, je úžasná a přitom vybízí, abyste se k nim sklonili a obdivovali je. Možná, že i vy objevíte nějakou novou, vědě dosud neznámou... Básníkům, spisovatelům, zpěvákům - ale i nám obyčejným postacím, že kvetou. Každé jaro.

Lvi zub – list pampelišky

*Dejme se každý na cestu svou
anebo pokračujeme v pozorování jarní přírody*

V předešlém čísle Hlasatele bylo podrobněji pohovořeno o různých metodách otisků listů. Podívejme se nyní konkrétněji na některé stromy, po javorech a olších přišla řada na jasan. Snad každému dobře známý jasan ztepilý byl v minulosti hodně ceněn, protože dával mnohostranně využitelné tvrdé dřevo; pro svoji snadnou ohebnost v páře poskytoval kdysi jediné vhodné dřevo k výrobě lyží a saní, zejména pokud to byly stromy z horských oblastí. Podle výrazných pupenů je snad nejlehčeji určitelným stromem v zimním období; na jaře, podobně jako javory, kvete žlutě ještě před olistěním. Jasan roste v Čechách a na Moravě na mnoha místech. Pokud se jasan vyskytuje v parcích, musíme být při jejich pojmenování opatrní, protože jsou sice vzhledem hodně podobné jasanu ztepilému, vesměs však jde o druhy původem cizokrajné; mezi nimi vévodí jasan americký, s dřevem ještě tvrdším a tedy i těžším.

Dalším známým, možná i původním druhem je jasan zimnář, který se z krasových oblastí Balkánu rozšířil přes Maďarsko na podnebně teplé jižní Slovensko, jak do krasu, tak do pohoří složených z mladších sopečných vyvřelin. Odtud se rozšířil např. i pod jižní svahy Malých Karpat. V Čechách je vzácnou dřevinou, možná také zavlečenou, nebo uměle vysazenou, jako tomu bylo u jasanu zimnáře v krumlovském parku. Píšu „bylo“, protože nevím, zda již nepodlehlo věku, nebo pile a sekeře. Zajímavé je jeho jméno – jasan zimnář, na Slovensku jaseň mannový. Nemá nic společného s chladnými oblastmi, tím méně s mannou.

Zapamatujte si místa, kde jste jasanům věnovali pozornost z jara, navštivte je na podzim. Když přijdou první silnější

noční mrazíky, tak uvidíte „hromadný listopád“ ještě poměrně zeleného jasanového listí.

V některých parcích možná najdete „převíslé“ jasany, podobně tvarované jako jsou převíslé vrby.

Migisi

LISTOVÁNÍ VE >SVITKU BŘEZOVÉ KŮRY<

Orlí péra pro věkem pokročilé

Na období atletických výkonů, dlouhého putování, horolezectví, vodáctví a táboření si často vzpomeneme; někdy s nostalgií, jindy se zase divíme, co všechno jsme podnikli, dokázali, co nám tyto činnosti daly po tělesné i duševní stránce, kolik poznatků, krásných zážitků a přátelství přinesly. Když se zamyslíme nad základními myšlenkami vudkraftu, že je to návod k trvalému sebezdokonalování, že je podnětem pro činnost, obrazně uváděno, od 4 do 94 let, tak si, možná, vzpomeneme na slova profesora a doktora práv Vojtěcha Cepla, že biblí vudkraftu je Svitek březové kůry. Zamyslíme se nad tím, zda opravdu je aktuální i pro činnost v pokročilém věku. Věřu je, když se dostaneme k činnostem uváděným v částech Filozofie (str.54), Hledání pravdy (str.58), Duchovní život (str.120; vše se týká 2. vydání SBK z roku 2003). Jsou to návody k četbě, završené napsáním úvahy k danému tématu, anebo jako úvod k debatám. Dosti náročné, mají-li být podložené snahou o objektivitu. Do tohoto stadia se dostáváme výhradně (to zdůrazňuji) až v období, kdy jsme schopni využít čím bohatší literární základ a tím získat širší pohled na nastolenou problematiku. Když Miloš Kužvart uveřejnil v Hlasatelích č. 3/01, č. 22 a 23 úvahy o islámu a střetu civilizací, byla zřejmá jeho dobrá znalost literatury. Porovnal jsem to s úvahou o Indiánech, kterou jsem psal ve svých dvaceti letech. Tehdy jsem měl k dispozici mimo knih ETS a Ch. Eastmana-Ohyiesi ještě minidílko E.Mooreheada (Indiánští hrdinové) a knihy od H.Steubena, R.Beholtze (Tecumseh, Tecumtha). Pohled víceméně jednostranný. V současnosti je pro každou z tem, uváděných ve Svitku více literárních pramenů a ty můžeme pomocí internetu ještě podstatněji rozšířit, čili získat názory z vícero stran. Takže

splnění podmínek těchto orlích per na patřičné úrovni vyžaduje znalost a zkušenost ve využívání literatury, co získáme až v určitém věku. Samozřejmě, tím nechci říct, že to je pouze věk hodně pokročilý, ale upozornění pro ohnivce, nebo i jiné rádce pro tato orlí péra, aby je plnil ten, kdo má schopnosti a přehled ve využívání literatury, co umožňuje splnit podmínku objektivitu. Nuže, měli bychom následovat M.Kužvarta a podobně přispět k dalším ve Svitku doporučeným tématům. Obohatíme sebe, své soukmenovce a hlavně ukážeme mladším členům Ligy, jak tato orlí péra na úrovni splnit.

Druhou možností využití Svitku je modelářství ze stavebnic, v modelářském slangu „z kitů“ (str.93). Týká se to zejména dědečků, kteří chtějí překvapit svá vnoučata. Tomuto způsobu modelářství se věnují chlapci již ze základních škol, zejména když navštěvují modelářské kroužky, kde jsou jim vysvětleny všechny potřebné dovednosti a „finty“. Takže, když chcete mít úspěch, nutno si něco přečíst, zkusit na jednoduchých, tudíž i poměrně laciných kitech. Náročnější stavebnice lodí anebo letadel jsou řádově ve stovkách korun. Ovšem, to překvápko, když takový model dostane vnuk při nějaké vhodné příležitosti! Obdiv k dědečkovi stoupne. Modely historických lodí (např. Kolumbova St.Maria) si získají obdiv a uznání i u dívek. Nezkoušejte modelovat, když se vám třesou ruce! Na orlí péro to nebude, ale peněžitý příspěvek vnukovi na zakoupení modelu také potěší.

Mgi

STRÍPKY K HISTORII KMENE WAHPETON

K historii kmene Wahpeton - Kmen pražských woodcrafterů (Hlasatel Wahpetonu č. 24) lze přidat ještě několik doplňků, anebo zpřesnění. Poskytují je- dopis Ctirada Švehly<Bobra z roku 1999, Kronika kmene Wahpeton, vedená kmenovými náčelníky Stanislavem Křížem<Šípem a Jaromírem Wolfem <Vlkem, dále záznamy Vlasty Šilhanové <Zářky a Jiřího Nováka<Mývala/Hukwima o členech. Nutno ještě podotknout, že kronika je vedená velice stručně, bez vysvětlení některých důležitých událostí a postupů.

Zakládající schůze – sněm kmene Wahpeton se uskutečnil 13. června 1936. Náčelníkem byl zvolen Stanislav Kříž<Šíp; Ctirad Švehla<Bobr ohnivcem; Jaromír Wolf<Vlk rádcem, Miroslav Zoufalý<Sova písmákem; Jiří Rojíček <Rorejs hospodářem; Karel Hromada<Kopčán hlasatelem. Jméno kmene navrhl Bobr; podle své záliby v knihách o Indiánech hledal vhodný název mezi siouxskými kmeny a vybral kmen Wahpeton, žijící v listnatých lesích středu USA (obrazný překlad podle indiánské mluvy – lid žijící mezi listím). Kmen podal v zápětí přihlášku do Ligy čs. woodcraftu, aby mohl využít možnost účasti na tábore ve Waldenu.

Toto první dějství má svoji předehru. O ní se zmiňuje Bobr ve svém dopise Mahykanovi (1999). Podle jeho vzpomínek byl přípravou na woodcraft již rok 1935, kdy jako 14-15letý „řádl s kluky na >skautském hradišti< na Strahově. V tom čase již poznal knihy ETS a M. Seiferta, takže měl určité představy o woodcraftu. Jednoho dne (*nepamatuje si přesně*) se udála překvapivá náhoda. Na Strahově se setkal s M.Seifertem, který sledoval hry chlapců a přihovořil se k nim. V besedě se Bobr dozvěděl od M.S. hlavně to, že vycházel woodcrafterský časopis Vatra. Dále se mluvilo hlavně o knihách ETS a M.S., o tom, že woodcraft má organizační základnu nepadla zmínka.

Po tomto setkání se Bobr dále ještě věnoval klukovským hrám a čtení dobrodružných knih, až jednou (*opět chybí přesné časové vymezení*) našel v novinách (*název si nepamatuje*) zprávičku „...letos se opět sejdou vlci samotáři ve Svatojánské dolině v Nízkých Tatrách“. To ho utvrdilo, že woodcraft jako organizace existuje i vyburcovalo ho to k aktivitě. Požádal pražský policejní komisariát o informace o spolcích. Bylo mu sděleno, že Liga čs. woodcraftu je registrovaným spolkem a dostal tajemníkovu adresu – MUC. Arpád Javor, Bratislava, Šulekova 8. Bobr požádal tajemníka Ligy o podrobnější informace, obratem je obdržel, i kontaktní adresu na Stanislava Kříže, bytem Praha-Letná. Kontakty byly navázány. S.Kříž přivedl své kamarády- Jaromíra Wolfa, Karla Hromadu a Miroslava Zoufalého; C.Švehla svého kamaráda Jiřího Rojíčka i bylo rozhodnuto založit woodcrafterský kmen. Z uvedeného je jasné, že Standa Kříž již musel být mezi woocraftery znám; je pravděpodobné, že tábořil s nimi již roku 1935 ve Waldenu, kde dostal jméno Šíp (Bobr ale uvádí „...odjakživa znám jako Šíp“). O další činnosti kmene jsou podrobnosti v Hlasateli č.24. Počet členů kmene se zvyšoval, na podzim r.1937 se rozdělil na dva rody, jeden vedl Bobr, druhý Vlk. V únoru r.1938 se Šíp vzdal náčelnictví, protože získal možnost studia geologie v USA, to měl kmen již 3 rody. Nové vedení kmene mělo být zvoleno na výročním sněmu; (výroční sněmy kmene se konaly v červnu, podle měsíce založení kmene) do té doby kmen vedla kmenová rada- Bobr jako ohnivec, Šíp jako písmák, Vlk jako hospodář. Na výročním sněmu kmene 18.6.1938 byl náčelníkem zvolen Bobr a poté kmen naposled tábořil ve Waldenu. V roce 1939, těsně před začátkem války Šíp odjel do USA. V tom roce byl kmen také rozšířen o woodcraftery ze Slovenska (Slunko, Pirát, Hadík) i o další zájemce, povětšinou z Prahy. V létě 1939 kmen tábořil v Kněžici. Pro

velký počet členů a různorodost zájmů pokusil se Vlk v říjnu 1939 o rozdělení původního kmene a zakládá nový kmen Dakota, ale již 20.2.1940 se oba kmeny spojily pod původním jménem Wahpeton a náčelníkem byl zvolen Jaromír Wolf<Vlk. V průběhu válečných let bylo přijato ještě další kmenové jméno- Kmen pražských woodcrafterů, které se používalo až do roku 1948.

Členové kmene pražských woodcrafterů v letech 1940 – 1948:

Bobr – Ctirad Švehla
Dimír<Katug – Vladimír Šilhan
Džejsn – Jason Schützner
Hadík – Jan Mráček
Hanka – Hana Stárková
Ička<Zářka – Vlasta Šilhanová
Ink – František Chudáček
Kaloň<Slávek – Vítězslav Dejmal
Kopčem<Kopčán – Karel Hromada
Lenka – Helena Váňová
Medvěd – Miloslav Roudný
Mýval<Hukwim – Jiří Novák
Ňousek<Wakin – Ladislav Čapek-Váňa
Piráť<Mahykan – Milouš Stárek
Rorejs – Jiří Rojíček
Rudka<Jalka – R... Wolfová
Slunko<Hehun – Zdeněk Pouba
Sova – Miroslav Zoufalý
Šíp – Stanislav Kříž
Tarka – Jiří Tilšer
Veverka – Svatopluk Schützner
Vendulka – Václava Schütznerová
Vít'a – Vitěna Talichová
Vlk – Jaromír Wolf
Zorka – Zora Míčová

ZAJÍMAVÉ PŘEDNÁŠKY A POW-WOW V KMENI WAHPETON

Rok 2008

Život a dílo Přemysla Pitterra (Zárka)

Krása a užitek staveb ze dřeva (Čáp)

Průzkum a objevné výpravy Lewise a Clarka na americkém severozápadě v letech 1803-09. *Spojeno s promítáním* (Willy)

Nad knihou B.Lomborga >Skeptický ekolog< (Migisi)

Poznatky z léčení nádorů / Léčitelství v onkologii (Prof.MUDr. Oskar Andryšek)

Poznávání Nigérie při hydrogeologickém průzkumu. *Spojeno s promítáním* (Jezevec)

Nejvýše položená přírodní botanická minizahrada na Lomnickém štítě. *Spojeno s promítáním* (L.Paclová)

Putování po Thajsku a Kambodži. *Spojeno s promítáním* (M. a K. Dolečkovi)

Rok 2009

Návštěva Chlupáčova muzea „ Historie Země“. *Spojeno s odborným výkladem* (organizátoři Helena, Hehun)

Vzpomínka na prof. paleontologie Zdenka Špinara (Hehun)

Má životní pouť spojená s tábořením, skautingem, vudkraftem, ba i trampingem (Liška)

Vodní hospodářství ve významných oblastech někdejší důlní činnosti (Jezevec)

Vzpomínka na Standu Kříže, zakladatele a prvního náčelníka kmene Wahpeton (Hehun)

Čeští woodcrafteri v Antarktídě – Knižní vydání deníku Barbory Knappové (18 let); členka kmene LLM – Kruh (Hehun)

Promítání - E.T.Seton /Lobo (BBC); Příběh Kosího potoka

Oběžník Ligy čs. woodcrafterů.

Zpráva o valné hromadě Ligy čs. woodcrafterů
dne 11. dubna 1948 v Praze v budově YMKY, N

Schůzi z hájil místonáčelník br. Míla Vá
náčelník Ligy Seiferta, Šimsy a koudely.

Vzpomenuto bylo nedávno zemřelého spisov
karoše. Byl přečten jeho dopis vudkrafterů
svou smrtí.

Za podklad jednání byly stanoveny: Zákon, 9 zásad v
a táborový řád. Konečné rozhodnutí o zapojení bude
schůzi, na níž budou všichni členové komise svoláni
odhlasevala plně moci vyjednávací komisi a členství
se zavázala uposlechnouti rozhodnutí komise.
Členy komise jsou: Dr. Jaromír Wolf, Dr. Euda
Šimsa, Dr. Zdeněk Pouba, Míla Vavřda, Milouš Starý
Libor Pecha, Jiří Pacl.
konec

str.32/ obálka

Historická fotografie (podle BBC)

Propagace The Woodcraft League of America

Hlasatel – občasník, vydávaný kmenem LLM Wahpeton v Praze.

Určeno pro vnitřní potřebu a pro zájemce z jiných kmenů LLM.

Za obsah článku odpovídá autor.

Texty nejsou jazykově upravovány.

Kontaktní adresa: Jiří Pacl, Želivská 341, 394 46 Červená Řečice.

Telefon: 564 405 027

